

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre 4 Korona
Fél évre 2 Korona
Negyed évre 1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények,
előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadó-
hivatal jutányos ár mellett közöl.

Pünkösd.

Diszben pompázó szép tavasz kellő közepére esik a legszebb, a legpoetikusabb ünnep: a piros pünkösd.

Igaz áhitat hatja át szívünket, kivetközünk a szürke hétköznapiságból, lelkünkön lehámlik salak, szenny, sár, ami jártunk-keltünkben hozzátapadt, aztán fölemelkedik a magasba, hol megfürdik a tiszta, enyhe, kék égben, napsugarakban.

A természettel fölvidultak az emberek is. A remény sugara aranyozza be ezt a szép, ezt a kedves ünnepet.

Soha nagyobb szükségünk pedig nem volt a reményre, amikor igaz sajnálattal látjuk, hogy sehogy se akarja vagy tudja megérteni a magyar a magyart és hazánkfiai között csak nem akar létesülni egyetértés, összhangzás.

Fokozott mértékben megsínyli ezt a társadalom, melynek minden egyes osztálya megszenvedi az összetartás hiányát.

Ám ne elmélkedjünk e nagy napon bajainkról, ne essék zokszó azért, hogy az életnek csak ürömét szűrscölhetjük.

Rázzuk le magunkról a hivatal, a munka porát és siessünk ki a szabadba vagy Isten házába, hogy fölvidítsuk, fölélesszük elcsigázott, megviselt lelkünket.

Keressünk malasztot fájdalmunkra a feledésben és örüljünk a szép ünnepnek! Vessük hitünket abba a férfias munkásságunkba, mely annyi vész és balszerencse közt mégis mindig jóra vezetett.

Félre a kishitűséggel, mely gyáva-ság és lealacsonyít! Piros pünkösd hajnalán gyönyörködjünk a rózsák pompájában, melyek az életnek, a nyüzsgő-pezdülő életnek magasztos dicshimnuszait rengik.

Amig élünk, érhet ugyan baj és szerencsétlenség, de az édes remény élvezetétől niés, aki megfoszthat.

A reménytől nyerjük az ösztönzést

a munkára, mely hazánk felvirágoztatásához vezet.

És ha a siker késik is, ha nem is mutatkozik gyenge emberi elménnek menedék a veszély elől, ne féljünk, hogy alámerülünk. Nem merülhetünk alá, mert folyton együtt haladunk a korrallal.

Mindig és mindig szakadatlanul előre haladunk, úgy hogy szomszédjainkkal majdnem minden téren mérkőzhetünk.

A nagy küzdelemben nem nélkülözhetjük az öntudatos bizalmat, melyet a jövőbe vetünk; ebben a küzdelemben legjobb fegyver az erős edzett lélek, mely hatalmat ad az akadályok leküzdésére és megacézolja akaraterőnket. Mert a magyar nemzet mindenkor híven megőrizte törhetetlen akarata, mely a további küzdelemre buzdítja.

Él még a magyar és piros pünkösd hajnalán örvendve látjuk, hogy véstől meg nem rettenve áll a nagy csatában, melyet szakadtságáért, jólétéért, civilizációjáért és boldogulásáért küzd.

Küzdünk az életfentartásáért, hajt, unszol bennünket a kötelességérzet, — nem bírjuk a reánk nehezedő súlyos terheket, görnyedezünk alattuk, vonszoljuk csak az élet igáját, — mégis híven, lankadatlanul és fáradhatlanul végezzük nagy munkánkat.

A himes mezőkön pompáznak a virágok, az erdő bugásából kihallatszik a csalogány vig dala.

A természet ünnepi köntöst öltött. Az emberek közül ki ájtatosságát végzi, ki meg övéi körében élvezzi a szép ünnepet.

Mindannyioknak boldog ünnepeket kívánunk és kívánjuk, hogy sorsuk jobbra forduljon. Hiszen az egyesek sorsából alakul ki a haza sorsa, miként a haza szerencséséből minden magyar kiveszi a maga részét.

Éljen tehát a haza és viruljon, miként virul a rózsák pünkösd szent napján!

A magyarok Istene segítse a népet, melynek fiai vagyunk.

A női kézimunkáról.

Sokszor gondolkoztam azon, — különösen mikor osztályomban a kézimunka óra következett, — miként lehetne a női kézimunkát a népiskolában oly módon tanítani, hogy annak növendékeink idővel hasznát is vegyék. Mert úgy a hogy most tanítatnak, bizony, — főleg faluhelyen — édeskevés haszna van belőle a nép gyermekének.

A miniszteri tanterv előir ugyanis kötést, horgolást, hurkolást, himzést. Igen, de a nép, ez a szegény, földhöz ragadt földmivelő nép ugyan mi hasznát veszi annak, hogy gyermeke harisnyát tud kötni, mely mire elkészül, a munkát nem, csupán a hozzávaló anyagot számítva, benne van 60—80 fillérbe, hiszen az üzletben vagy a piacon ugyanilyen minőségűt megvesz 30—40 filléren készen, amely a mostani rossz pamutot tekintve eltart éppen annyi ideig, mint a mit magunk készítenek.

Igy van ez a horgolt munkával is. Gyári csipkét, párnabetétet, csecsemő kabátkát vagy fejkötőcskét, mind olcsóbban kapja meg készen, mintha sajátkezűleg készíti.

Ez az oka annak, hogy tanítványaink vagy éppen nem, vagy nagy nehezen vehetők rá, hogy kézimunkához valót hozzanak. A szegény napszámos nem szívesen dob ki pár fillért sem hiába.

Hanem a maga és családjának ruháit már nem szerezheti be készen, ezt, mivel ő nem képes rá, varrónővel készítteti, mely neki óriási összegbe kerül.

Arra kellene törekednünk, hogy ezen szükségleteit maga tudja előállítani. Tudja magának és hozzátartozóinak megvarni azt az alsó fehérneműt, felső öltönyt, ágyneműt stb.

Nem akarom én ezzel a kötést és horgolást kiküszöbölni az iskolából, csupán a módot óhajtanám kifejteni, miként érhetnénk céljaink legkönnyebben a nép gyermekénél a női kézimunka tanítással, anélkül, hogy ez szülőinek terhére esnék, maga pedig egykor igazán hasznát vehetné.

Véleményem szerint ez úgy volna elérhető, amint Gorzó Dénesné kartársnő ügyesen kifejtette, ha az isk. gondnokság az osztály részére néhány különböző nagyságu babát szerezne be, melyeknek legkisebbje legalább 40 cent. lenne, nemkülönben gondoskodnék mindenféle kézimunkához való kellékekről, vásárolna pamutot, vásznat, kartonokat, tűket, s több effélét.

Ezen holmikát aztán az osztálytanítónő felhasználhatná a gyermekekkel, még pedig úgy, hogy ezekből a babák részére készítenének mindenféle dolgot. Így könnyű szerrel tanulnának meg harisnyától kezdve mindenféle ruhaneműt és mivel ezek kissebbek lévén, hamar bevégeznék úgy, hogy egy tanév alatt többféle darabra kerülne a sor és kedvvel is munkálkodnának a baba holmikon.

A kézimunka kezdődne a III-ik elemi osztályban, melyben csupán harisnya, csecsemő kabátka és fejkötő, harisnyakötő, dunnakötő, párnabetét horgoltatnék.

A IV. osztályban már a varrás elemeit vétetném elő, szabadkézzel varratnék kötényeket, szegetnék zsebkendőket, szoknyák varratnának.

Az V—VI-ik osztályban már ágyneműek, alsó és felső öltönyök kézen és géppel, előbbieket csipkével, hurkolással díszítve, valamint a legszükségesebbek szabása, természetesen minden a babának.

Ha azonban a szülők között akadna tehetősebb, aki a gyermeke számára képes kézimunkához valót adni, ez persze magának dolgoznék.

Ezen dolgok beszerzése csak az első évben ütköznék nehézségekbe, illetőleg csupán az első évben kerülne

a gondnokságnak költségébe, mert a kész kis baba kelengyét el lehetne árusítani, hiszen hány városi kereskedő megvenné ezeket, a bejött pénzen aztán be lehetne a jövő évi kellékeket beszerezni.

Ha így, amint én elképzelem, sikerülne a nép gyermekével elsajátíttatnunk a női kézi munkát, mire neki majdan mint nő és anyának szüksége leend, sok, igen sok pénzt tudnánk megtakarítani.

Hiszen mai napság annyit elfizetünk ruhavarrásért. Annyi a varrónő, hogy minden tizedik háznál lakik egy és mégis oly drágán dolgoznak, hogy egy ruhavarrás árán bátran vehetünk még egy öltözékre való kelmét. Es mégis meg tud élni valamennyi, jele ez annak az óriási összegnek, melyet a varrónők zsebre raknak.

Mily nagy áldás léssz az, ha majd ezen összeget meg tudjuk takarítani és mily örömről fog telni abban, ha egy egyszerű perkálból csinos ünneplő ruhát készíthetünk magunknak.

Miért ne varázsolhatnók vissza öreganyáink korát, a mikor ők még a kender és lenmagból látták el a ház szükségleteit. Ők termelték a kendert, fonták, szőtték és varrták a vászoneműt; és bizony nem panaszkodhatnak, hogy leányaik kelengyéje már 10 év múlva szakadozni kezd, mint mai irapság, örök időnkig tartottak azok.

Ők a hasznosra fektették a fősúlyt, szőni, varrni tanultak, nem töltötték az időt holmi haszontalan díszmunkákkal.

És higyjék el, boldogabb volt a nemzet akkor, mikor még nem volt asztalukon annyi himzett futó, dísz-törülköző, drága pénzbe kerülő zseb-

kendő, kefe, s tudom is én még mi-féle tartó, hanem ehelyett maguk szőtte abroszról ették meg az egyszerű ebédet.

Ezzel nem azt akarom mondani, hogy ilyeneket is ne tanítsunk, nagyon szép ez is, ha tudjuk, csakhogy a hasznos munkákat ne szorítsa háttérbe a kevésbé hasznos, de szeretetrevalóbb.

Kérem k. kartársnőmet e rövid cikkcskémet figyelmükre méltatni és hozzászólani; ha valamelyikük jobbat tud, én szívesen hozzásegődöm, a fő dolog az, odahatni a népnél, hogy házában a legegyszerűbb köténytől kezdve minden házi készítmény legyen.

G. Keresztury Irma.

Vegyések.

— A megyei közkórház megnyitási ünnepe. Csongrádvármegye új közkórházának zárókövét, programmszerűen, f. hó 24-én helyezték el ünnepélyesen és ezzel megtörtént hivatalosan is a kórháznak közhasználatba átadása. A vármegye ez örömunnepeben osztozni jött le Budapestről Gulner Gyula belügyminiszeri államtitkár és kíséretében jöttek: Raisz Gedeon dr. osztálytan. és Szekeres Pál dr. titkár, a belügyminiszerium egészségügyi osztálya képviselőjében. Az ünnepség előtt Gulner államtitkárnál, Cicatricis Lajos dr. alispán vezetése mellett, a vármegyei tisztikar, majd Vásárhely küldöttsége tisztelgett, aztán az államtitkár, a főispán társaságában látogatást tett Danielisz Károly árment társulati tisztviselőnél, aki iskolatársa volt. Az ünnepre 11 órára gyülekeztek be a vendégek és a törvényhatóság bizottság tagjai és Csató Zsigmond dr. főispán nyitotta meg az ünnepet azzal, hogy előterjesztést tett annak céljáról s aztán felhívta az ünneplőket, hogy vele együtt vonuljanak

TARCZA.

PÜNKÖSDKOR.

Ugy állok itt a zugó renetegnél,
Mint templom küszöbén az üldözött...
Ezernyi megtört vágygyal a szivemben,
Ezernyi bus emlékeim között.

A sivatagban kóboroltam eddig,
S hol megpihenjek — árnyat nem lelék.
Gyönyör felől álmodtam éjszakánként,
S ha jött a hajnal — bura ébredék.

A kelő nap pajzánkódó sugára
Virágra, fákra csókokat vetít.
Majd lágy pacsirtadal zendül az ágon,
S az erdő fénynyel s dallal megtelik.
Minthogyha lelke vón a renetegnek,
Zsibongása fohászba olvadt.
S mint hogy ha sirna szent imája közben:
Ugy pergeti a gyöngyös harmatot.

Ily szépnek még nem láttam a virágot,
S ily büszkének sem még a lombos fát,
Pacsirtadal nem regett soha szebben,
S nem hallék még ily fönséges imát.
És nincs erőm, hogy e szentélybe lépjek,
Hogy megzavarjam ez áhitatot.
Üde virágot gyilkolón letépjek
S elvonjam tőle lelkét: a napot.

És messziről vig társaság közelge,
Futva az árnyas reneteg felé.

S a mint beléptek, elnémult az erdő,
A kis pacsirta dalát feledé.
Vádló zsibongás reszketett a mélyben,
A sok virágszál mind megremegett.
A templomot fölverte a tivornya —
És véget ért az — istentisztelet!

Láng Jenő.

ÉJJELI KÉPEK.

A boulevardot sűrűn belepte a hó; a téli szélvész minden tagomban dermesztő zsibbadtságot okozott.

Fogaim vaczogtak, összébb huztam kabátomat félig lefagyott kezemmel.

Hazafelé igyekeztem.

A bor göze még kóválygott a fejemben, egy-egy kép összekuszálódott bent a másikkal, a mitől kábult zsibongást éreztem.

Az éles levegőjű éjszakában aztán felocsudtam.

Megálltam . . . végig néztem a hosszú uton.

Minden kihalt volt.

Az ablakok redőnyei eltakarták az üvegtáblákat, a gázlángok sápadt, fázós fénynyel lobogtak s a hópihék egykedvűen hulltak alá a földre.

Messziről tipégő-topogó lépésekkel jött felém egy roskatag alak.

Előtte letakart áruk.

Sietett.

Vártam, míg hozzám ér.

Öreg ember volt, a metsző hidegtől átfázva, lyukas kabátján a szél kényelmesen ki és bejárhatott, szakadt cipőjébe belevette magát a víz, könnyezett, sirt.

Rikácsoló hangon kínálta áruját. Villogó szemekkel nézett reám, miközben karjait csapkodta keresztbe. Megszólítottam.

— Jó estét, öreg!

— Adj Isten! mormogta rá a választ. Meg se állott. Utána mentem.

— Miért nem megy haza? hiszen megfagy ebben az üvöltő télviz éjszakában. Farkasoknak való mulatság ez a jeges hó, zivatar, nem öreg embernek?

— Haza menjek? Hova? Nincs nekem otthonom. Senkim és semmim. Élek, mert élnem kell, mert az Isten gyönyörködni akar a vergődésemben, mert a halál utálja, hogy elvigyen. De itt már újra elfogta a didergés; rázta a hideg a testét.

— Ne káromolja az Istent. Semmi se történik ok nélkül.

— Ezt mondják az urak. Próbálnák meg átkószálni rongyokban az egész éjjelt. Őh az urakat szereti csak az Isten, a kuldust nem. Azért utálják is az urak a koldus embert.

Egyformák vagytok mind; mi szenvedünk legtöbbet az életért és minekünk jut a legkevesebb belőle. Még otthonom sincs, ahol megpihenjek. brrr! Még egy takaróm

ki az új közkórházhoz, zárókötélet ünnepies aktusához. Vagy harmincz fogaton, fényes menetben vonultak ki erre az egybegyűlték a közkórházhoz, melyet ez alkalomra izlésesen díszítettek fel nemzeti színű lobogókkal, virágokkal és lombfüzérrel és a melynek lépcsőházában szép sátor alatt folyt le az ünnep további része.

— Kirándulás. A „Polgári Kör“ által hoinap rendezendő kirándulás színhelye Mártély mellett, az ugynevezett „Kórhám“ erdőség lesz. A közönség egyrésze, mint értesülünk, a délelőtti vasúton, mások pedig ebéd után kocsin rándulnak ki, hol vásárhelyi banda fogja a talp alá valót huzni.

— Daláréstély. A helybeli „Iparosok és Kereskedők Köre“ ma estí daláréstélye iránt élénk érdeklődés nyilvánul, miről az előre eladott jegyek is tanuskodnak.

— Fűárverés. Mindszenti község tulajdonát képező kurezaréti kaszálón a fűárverés junins hó 2-án, kedden reggel 8 órakor veszi kezdetét. A kaszálók lánczonkint készpénzért adatnak ki.

— Hazánk legszebb, legrégibb és legkedveltebb fürdője a HERKULESFÜRDŐ. Gyönyörű regényes hegyvölgyben fekszik, pormentes és ozondu levegője, szép, modern és kényelmes épületei vannak. Páratlan gyógyhatású kéndus és kősós meleg forrásai, melyek ischiás, idült csusz, köszvény, bőr és csontbetegségek, aranyér, altesti bántalmak, vesebajok, vérszegénység stb. ellen csalhatatlan sikerrel használhatnak. Kiváló lég- és villamos fürdők, svéd torna. Hidegvíz gyógyintézet. Kitűnő vasuti és hajó-közlekedés. Világhírű orvosok is ajánlják és a föld minden tájékaról felkeresik a déli Kárpátok e világhírű gyöngyét, Herkulesfürdőt. Prospektást ingyen küld az igazgatóság.

— A népszerűség titka. Példa nélkül áll az a népszerűség, mely ez idő szerint a minden irányban független és szókimondó

„Pesti Hirlap“ iránt városunkban és a vidéken általában megnyilvánul. Mióta e különben is kedvelt napilapunk minden sora azt igazolja, hogy sem kormány, sem egyetlen politikai párt, sem bármi néven nevezendő érdekszövetkezet, részvénytársaság vagy pénzüzet reá befolyást nem gyakorolt, — népszerűsége rohamosan emelkedett, úgy hogy ma már a városunkba érkező példányszám sokszorosán felülmulja valamennyi más napilapét. Ezt, mint érdekes jelenséget, minden irigység nélkül konstatáljuk, mert magunknak is örömlünkre szolgál, hogy az intelligens közönség úgy felkarolja ezt a minden irányban független, minden ízében szabadelvű, demokratikus szellemű lapunkat s lehetővé teszi neki, hogy az összes napilapokat felülmuló gazdag tartalommal s napról-napra oly terjedelemben jelenhessen meg, amilyennel csak pár évvel előbb is még a lapok ünnepi számai sem dicsekedhetnek. A „Pesti Hirlap“ valóban megérdemli, hogy ma lapjaink közt a legnépszerűbb és legelterjedtebb.

— Vörösmarty-Album. Kulturmissziót teljesít a „Pesti Napló“, mikor minden esztendőben, diszes, ingyenes ajándékokban közelebb hozza a nagy közönség szívéhez a nagy, örökbecsű irodalmi és művészi alkotásokat és azzal, hogy megösmerteti, egyttal meg is szeretteeti a művészetet. Év-év után gyönyörű művészi ajándékokkal, ritka díszművekkel lepi meg karácsonyra olvasóit a „Pesti Napló“, ez a szó legnemesebb értelmében független, szabadelvű és szókimondó lap és most Vörösmartynak, a Szózat és a Vén cigány öserejű költőjének életrajzával egybek legkiválóbb alkotásait (Szózat, Szép Ilonka, Csongor és Tünde és számos más foglalta diszes albumba és adja karácsonyra ajándékol. A Vörösmarty-Album a Zichy Mihály-Album alakjában és nagyságában készült és e tartalmas díszkönyvet 20 nagy több színben nyomott műmelléklet,

egyiküknek a keze után nyult, hogy megcsókolja.

— Menjen, Péter bácsi, talán még kap valahol éjjeli szállást.

Az öreg aztán tovább ment. Megvártam. Egy kis ideig szóltanul haladtam mellette. Valamit mormolt a fogai közt. Megkérdeztem nincs-e családja?

— Családom? Van. Lányom és feleségem is. Csakhogy nem kérek belőlük. Fúj! Előkelők, jól élnek. Itt laknak a nagy utcában, az első emeleten. De nekem nem kell az a pénz, mihez gyalázat és becstelenség ragad. Nem kell. Kitagadtam őket. Ugy ám! Kitagadtam, nem ismerem egyet sem. Itt laknak, itt, az első emeleten. Még világos van náluk. Még fönn van a gróf.

— Milyen gróf?

— Az a gazdag mágnás a szeretője! A lányomé, a kitől élnek. Én is a pénzből éltem egy ideig. Rászedtek, megcsaltak, azt mondták, hogy a férje — nem igaz! A lányom becstelen, gyalázatos... brrr... gyalázatos! kiáltotta rekedten az ablak alatt. Pénze van, fogatja van, háza van — csak becsülete nincs. Nekem meg semmim — csak becsületem. És nekem nem kell a becstelen pénz... nem!

Aztán otthagytam és befordult egy nyitva felejtett pálinkamérésbe, hogy eligya azt a pénzt, amit az utcasarkon a festett, felcírázott dámáktól kapott.

továbbá 40—50 szövegkép fogja díszíteni. E gyönyörű könyvet karácsonyi ajándékol megkapja minden új előfizetője, aki egész éven át fél- vagy negyedévenként vagy havonként, de megszakítás nélkül fizet elő a „Pesti Napló“-ra.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:

Weisz Ignác.

Zántó Kálmán nagyutcai háza szabadkézből

ELADÓ,
vagy
haszonbérbe kiadó.

Permetezéshez szükséges

KÉKKÖVET
SCHWARTZ műszerkereskedőnél lehet
legjobb minőségűt és legjutányosabb
árban kapni.

HIRDETMEYNY.

Van szerencsém a t. közönség
becses tudomására hozni, miszerint
legjobb minőségű

buczkai boromat

házhöz kihordva 26 krajczárért mérem ki.

Tíz literen felüli vételnél nagyobb
kedvezményt nyujtok.

Tisztelettel

BERTÓK JÁNOS,
vendéglős.

Vörösmarty-Album.

INGYEN!

A Pesti Napló, amely eddigelé az Ember tragédiáját, Arany János balladáit Zichy Mihály illusztrációival, Katona József Bánk bán-ját, a Himfy-Albumot, a Költők-Albumát, tavaly a remek kivitelű Zichy-Albumot, stb. adta olvasóinak a könyvpiacra általánosan feltűnést keltő kiállításban, az idén eddigi kiadványait felülmuló fénytel és pompával, a Vörösmarty Mihály-Albumot fogja olvasóinak karácsonyi ajándékol adni.

A Vörösmarty-Album, a Zichy-Albumnál is díszesebb kiállításban nagy kvart alakban fog megjelenni. Magában foglalja a költő életrajzát, Csongor és Tündét, Vörösmartynak a kedves drámai költeményét, a Szózatot a Vén cigányt, Szép Ilonkát és Vörösmartynak legkiválóbb költői alkotásait, kiváló művészek eredeti festményeivel és rajzaival, husz műmellékletben és számos szövegbe nyomott képpel és illusztrációival, a valóban remek kivitelű műlapoknak egy része gyönyörű színnyomásu lesz, amilyen eddig alig jelent meg magyar díszműben. A Vörösmarty-Albumot megszerezhetik mindazok, akik a Pesti Naplóra, a mely a legrégibb, legfüggetlenebb és egyike a legelterjedtebb politikai napilapoknak egy évre előfizetnek.

Akik most lépnek az előfizetők sorába és akár havonta is, de állandóan, legalább egy évig előfizetők maradnak, szintén megkapják a Vörösmarty-Albumot. Minden félreértés elkerülése végett megjegyezzük, hogy akik a Zichy-Albumot az 1903. évre való előfizetés alapján tehát 1903. évi ajándékol kapják, azok a Vörösmarty-Albumot csak úgy kapják meg, ha újra egész évre előfizetnek.

A Pesti Napló előfizetési ára: Egész évre 28 kor.; félévre 14 kor.; negyedévre 7 kor.; egy óra 2 kor. 40 fillér. Szerkesztősége és kiadóhivatala: Budapest, VI., Andrassy-ut 27. sz. a. van.

se...

— Hát miért nem megy a hajléktalanok menhelyébe. Látja, ott meleget is kapna, meg nyugodtan aludhatnék.

— Nincs miből. Az uraknak nincsen annyi fölösleg pénzük, hogy adjanak. Nincs egy fillérük se. Ha-ha-ha! Éheznek, mindenki éhezik. Ha-ha-ha! Nem jut a szegény koldusnak.

A zsebembe nyultam. Kivettem egy pénzdarabot.

— Nem kell semmi! sikoltott. Semmi! Hadd vesszek el. Nem kell az uraké, nem kell az Istené sem. Ti csak akkor tudtok adni, mikor a földön fetrengünk és kinunkban a szennyet, a sarat vájkáljuk. Nem kell semmi!

Szaladt előre.

Az utcasarkról harsány nevetés ütötte meg fületem. Festett, czifrába öltözött dámák csatangolnak arra felé. Az öreg odaszaladt.

— Nini a Péter bácsi! kiáltotta az alacsony pisze.

— Maga még mindig fönt van? Ilyen hidegségben még megfagy egyszer.

— Kezeit csókolom, nagyságos asszonyom, már hova mehetnék? Senki sem vesz semmit, ki venne egy öreg koldustól?

— No, itt van, csak menjen!

— Itt van, itt van!

Azzal mindegyik hölgyecske a kezébe nyomott egy-egy pénzdarabot, az öreg mind-

URAK FIGYELEM!!

Az Első Budapesti Mértékutáni Szabóság Budapesten, VII., Csömöri-u. II.

15 és 18 forintért

készít remek szabással és szakértelmű kidolgozással divatos férfi öltönyöket finom gyapju szövetből. Minták és mérték utasítás küldése ingyen. Ha az ország bármely részében egy helységben 3 megrendelés biztosítva van, értesítésre oda küldjük utazó szabásunkat gazdag mintáinkkal. A t. megrendelő semminemű költséggel nem lesz megterhelve, mert utazó szabásaink évi vasuti bérletjeggyel vannak ellátva.

Szives megkereséseket kér az Első Budapesti mértékutáni Szabóság, Budapest, VII., Csömöri-u. II. Klein Adolf főszabász.

A párisi világiállításon „Grand Prix“ a legnagyobb kitüntetés.

A magy. kir. államvasutak gépgyárának vezérügynöksége

BUDAPEST, V. KER., VÁCZI-KÖRUT 32. SZÁM.

Ajánlja a magyar kir. államvasutak gépgyárában készült 4, 6, 8, 10 és 12 lóerejű gőzcséplő-készleteit, 14, 16 és 20 lóerejű COMPOUND-lokomobiljait és végre

„MILLENNIUM“ legújabb szerkezetű fűkaszáló-, marokrakó- és kévekötő-aratógépeit, továbbá ACZÉLÖNTÉSŰ EKEFŐVEL ELLÁTOTT EKÉIT és egyéb mezőgazdasági eszközeit.

Kizárólagos képviselő: MÁRKUS JÓZSEF Orosháza.

SCHOTOLA ERNŐ
Budapest, VI., Focsiére palota
ajánlja dus raktárát szab. Kosinszky-féle „Egyszerűség“ szén-kéntegzők, saját szabadalmu „Uránia“ permeterzők felnyitható szélkazánnal, kénportűzők, szőlő-pinczegazdasági gépek és eszközökben. — Amerikai juhnyíró-olló gép.
Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Utánnyomás fillos
ALAPÍTOTT 1872.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, szalmakazalozók, továbbá járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kasszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill“
legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répavágók, kukoricza-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egyetemes csél-ekék,
2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.